

پیش بینی صمیمیت زناشویی براساس طرحواره های هیجانی و احقاق جنسی در زنان

ریحانه اکرمی حصارفر^۱، سارا سلیمانی^۲

^۱ گروه روانشناسی گرایش خانواده درمانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

مقدمه: خانواده و ساختار حاکم بر آن نقش اساسی بر وضعیت روانی و شخصیت اعضای خانواده دارد. روابط زن و شوهر به عنوان نیروی تعیین کننده جهت و شیوه حرکت خانواده در چرخه زندگی توجه ویژه ای را می طلبد. هدف پژوهش حاضر پیش بینی صمیمیت زناشویی براساس طرحواره های هیجانی و احقاق جنسی در زنان متاهل شهر تهران است. **مواد و روش ها:** روش پژوهش حاضر همبستگی از نوع پیش بینی است و حجم نمونه شامل ۲۵۰ نفر از زنان متاهل ساکن تهران بودند که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند که در نهایت پرسشنامه ۲۴۲ نفر از آنها مورد بررسی قرار گرفت. برای سنجش متغیرها از مقیاس ۴۱ سؤالی نیاز های صمیمیت زناشویی باگاروزی (۲۰۰۱)، مقیاس ۳۷ سؤالی طرحواره های هیجانی لیهی (۲۰۰۲) و مقیاس ۲۵ سؤالی احقاق جنسی هالبرت (۱۹۹۲) استفاده شد. در نهایت داده ها با روش رگرسیون چندگانه استاندارد تحلیل شد. **یافته ها:** نتایج پژوهش نشان داد که طرحواره های هیجانی ($\beta = -0/20$ ، $P < 0/01$) و احقاق جنسی ($\beta = 0/17$ ، $P < 0/01$) قادرند صمیمیت زناشویی را پیش بینی کنند. همچنین بین مؤلفه های طرحواره هیجانی و صمیمیت زناشویی ضرایب همبستگی معنادار بدست آمد. **نتیجه گیری:** از آنجا که آموزه های فرهنگی و مذهبی جوامع از جمله جامعه ایران موقعیتی را برای زنان ایجاد می کند که به موجب آن زنان نتوانند هیجان ها و نیازهای جنسی خود را حتی اگر از آن آگاه باشند بیان کنند؛ در نتیجه زنان با استفاده از طرحواره های هیجانی ناسازگاری چون عدم پذیرش احساسات، احساس گناه و سرزنش خود و دیگران خشم خود را به سمت همسر خود آشکار می کنند که همین امر می تواند موجب کاهش صمیمیت زناشویی زوجین شود.

واژه های کلیدی: صمیمیت زناشویی، طرحواره های هیجانی، احقاق جنسی